

Діло

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринка 18, 2. ет. Конт. варт. наклад. 25.726. Адреса телегр. "Діло-Львів". Число телефонів 105. Редакційні редакції на вимогу.</p>	<p>ПРЕДПЛАТНИКИ: в Австро-Угорщині: місячно 3- К. чвертлічно 12- " піврічно 25- " річно 54- " у Львові (без доставки): місячно 2- К. чвертлічно 12- " піврічно 25- " річно 54- " в Німеччині: місячно 30- М. річно 360- "</p>	<p>ЦІНА ПЕРИОДИКА: Річна передплата, доставлена поштою коштує 100 к. в Україні, 120 к. в Європі, 150 к. в Америці, 200 к. в Азії, 250 к. в Африці, 300 к. в Аустралії, 350 к. в Індії, 400 к. в Китаї, 450 к. в Японії, 500 к. в інших країнах. Ціна за кожен номер 10 к.</p>
---	---	---

Видас: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Проти берестейського договору.

Пельські затії з приводу тепершньої кризи.
Львів, 27. червня 1918.

Що Поляки винні за обі кризи — і за кризу виживлення і за кризу політичну — старіють звалити на Українців, яркою ілюстрацією цього може послужити стаття в краківській „Сzas“ з 25 червня п. н. „Skutki błędów“.

Стаття починається тим, яке се упокорене для бурмістра м. Відня Вайскірхнера, що він мусів в справі виживлення просити о поміч кандидера, Людендорфа, баварського короля, отже чинники поза австрійською державою. Далі стаття пригадає, як той сам Вайскірхнер витав гр. Черніна в приводу „хлібного мира“ з Україною; як д-р Зайдлер, „упосний перспективою задоволеної аврївації, підписав без надуми подій Галичині, щоб винагородити пос. Василька і його приятелів за успішне посередництво при заклочуваню мира з Україною“.

Нині всі ті ликованя — пише далі „Сzas“ — уступили місця гірким роздумуваням. А предінь можна було уникнути того сумного розчарованя й упокореня, коли-б в кругах висшої австрійської бюрократії не панувало так хоро бльве недовірс до Поляків. Власне з сеї сторони не бракувало остороги, Поляки були в державі єдиним чинником, який міг дати точні і правдиві інформациї про українські відносини, а власне їх зовсім повинено“.

Виходило би з сих мірковань „Сzas-у“, що теперішня криза вживлення є „наслідком помилки“, себто заклоченя берестейського мира, що коли-б австро-угорська монархія була послухала Поляків і не заклочила мира з Україною, то тепер Віденці і ціла Австрія мали би хліба, скільки їм треба. Справді треба мати на увазі „відвагу“, щоб писати поважно такі нісенітницї, коли кождому ясно, що коли при достві збіжа в Україні вибухав тепер така криза, то на скільки швидше й острійше була-б вона вибухла без достави збіжа в Україні!

Хотячи й політичну кризу представити як „наслідок“ тої самої „помилки“, „Сzas“ пише далі про берестейський договір:

„Буде се єдиний примір в історії, що держава з такою минувшістю і такою могутістю як Австрія заклочила міжнародний договір з державою неіснуючою і з людьми, які не мали ніякого мандату не тільки до заклочуваня мира, але навіть до веденя переговорів. Остане на все загадкою, як гр. Чернін, бар. Форгач та інші дипломати осередних держав не пізнали підчас довгих нарад з т. зв. Українцями, з ким мають діло і на якім культурно-політичній рівні стоять денгати Центральної Ради, прислані до Береста.“

Цілий сей епізод належить, що правда, до минувшості і головний виновник був примушений піти зі становища, до якого не доріс, але про словнені тоді помилки не вільно забувати, бо їх наслідки існують доси і ще їх не усунено. Швидше чи пізніше стане на деннім порядку найперше ревізія, а потім ратифікація берестейського договору, отже треба допильнувати, щоб ті важні акти переведено менше легкочудно і односторонно, ніж сам договір. Берестейський договір в своїм теперішнім змісті не буде й не може бути затверджений; є річ правительства, особливо міністра заграничних справ приготувати і перевести ревізію його умов і приминити їх ліше до дійсности і до політичних потреб держави.

Далша Україна вже не існує, а разше існувала тільки в заяві її невідповідальних авторів. В Києві утворено зовсім нову організацію, яка не несе відповідальности за договір і не є обовязана приймати й виконувати його умови. З теперішнім українським правительством треба швидко дійти до паро умня, щоб спільно з ним утворити нові підстави взаїмних відносин і усунути найбільше разчі і найшкідливіші підстави договору. Треба на се рішити ся без

огляду на компромітацію, яка звідси вийде для ріжних дипломатів, що співідали в Берестю при заклочуваню „хлібного мира“. Аж як се стане ся, виникне фатальне впливане сього інциденту на відносини в Австрії, витворить ся можливість згідного співіданя Поляків в партіям, які шире бажають вбереженя парламенту.

Вільно допускати, що теперішній міністер заграничних справ радо увалить ся від прикрої спадщини свого попередника, одначе доси не видно, щоб зорсім зірвав в чернінською системою. Особливо в київській репрезентації монархії все ще покутує дух берестейського договору і не заносить ся на повадану зміну. Доки-ж остане слід тих умов, які кривдять Поляків, і є небезпечні для Австрії, Поляки не можуть зійти з свого викладаючого становища.“

Навели ми сей голос „Сzas-у“, бо він вказує, в якім напрямі йдуть позакулісові заходи Поляків у теперішній хвилі. Що в польській тежнінозв'язці означає „ревізія берестейського трактату“, знаємо: пересунене польсько-української границі бодай на Буг, а то й далі на схід, особлива опіка над польською великою земельною власністю в українській державі, польська державність в Галичині. Се — польське мінімум, бо максимум: алучене цілого Правобережя до Польщі, з полишенем Лівобережя Росії, так щоб українська держава взагалі не існувала.

Що Поляки своє жадаке ревізії берестейського договору мотивують тим, що тепер сидить у Києві нове правательство, яке берестейського договору не заклочало, — се також одна з „користий“ київського переговору.

Одначе сподіваємо ся, що тут повинно зустріти Поляків розчароване. Управляючий міністерством закордонних справ Дорошенко — на скільки знаємо — ставить справу Холмщини з усею рішучістю на основі берестейського договору.

Референдум в справі означеня границь між Україною і Росією.

Київ, 25. червня 1918.

На засіданю українсько-російської мирової делегації прийняли обі сторони як основу для рішеня справи границь таке рішене:

Українська і російська мирові делегації рішили при узглядненю політичних і господарських інтересів в спірних областях зарядити по ратифікації мирового договору і опорожненю сих областей референдум під контролею мішаної комісії.

Політики у цисаря.

Покличене президента УПР. д-ра Петрушевича.

ВІДЕНЬ, 26. червня (ТКБ). Цисар прийняв сьогодні на спеціальних аудієнціях послів д-ра Офнера, Зайца, Гусара, Станека, Файдуггя, Ісопескуль-Грекуля, д-ра Петрушевича і Корошеца.

Нероввязана криза.

Львів, 27. червня 1918.

Переговори, які почав передатор гр. Сільва-Таруха з парламентарними партіям, вже вчора виявили мало вигляді на успіх. Політичне положенє в пришло ся голозю з приводу вчерашньої резолюції німецького національного союзу в якій німцькі після зачала юг, що вони не безуть на себе відповідальности за наслідки евентуального уступленя д-ра Зайдлера. Вони поклякують ся на особливе допрє у виборів до д-ра Зайдлера, яке він добуз собі своєю політосою су роти Чехів і піадеїних

Славян; такого довіра не мав би на думку німецьких послів ніякий з наслідників теперішнього шефа кабінету.

А проти д-ра Зайдлера заявили ся Поляки, які доси ще стоять при тім, що йому не ухвалить державних конечностей. Його наслідникови польські послы готові дати свої голоси за бюджетовою провізорією, воєнною помікою і податковими пудложеням. Про те повідомив д-р Тертіль гр. Сільва-Таруху, який вчора переговорював з президентом польського кола. Тому в парламентарних кругах мають мало надії на успішність акції, веденої міністром ріжництва. Не виключене і те, що останеть ся д-р Зайдлер, який відновить свій кабінет. Після аудієнцій вродників партій у цисаря розв'язка кризи сподівана в найближших годинах.

Маргільоман про український протест в справі Бесарабії.

Ратифікація мира в Румунії.

Відень, 25. червня 1918.

Корестондент „N. Fr. Presse“ мав 24. с. м. в Букарешті розмову з румунським президентом міністрів Маргільоманом. Між иншим запитав його про відомість в Києві, начеб румунське правительство мало згодити ся на прилученє бесарабських повітів Акерман і Хотин до України. Маргільоман влевняв, що ся відомість є неправдива. Україна вислала вправді в справі Бесарабії дві ноти до румунського правительства, в яких особливо осторювано компетенцію бесарабського союму, який заявив ся на прилученє Бесарабії в Румунію. На се відповіло румунське правительство, що бесарабський сойм є так само упрянезний говорити іменем Бесарабії, як київська Рада іменем України. Так отже ся справа для Румунії полагожена. Яких небудь дальших переговорів між румунським і українським правительством в справі Бесарабії не було, і те-

му відомість про відступлене згаданих округів є безосновне.

Д. 25. с. м. починається в румунському парламенті дебата над адресою в справі престолоїної промови. Числять ся, як заявляє президент міністрів, з тим, що ся дебата потриває яких три дні. Відтак займає ся парламент мировим договором; а що є бажанем правительственої більшости, щобн сю справу скоро полагоджено, то ратифікації мира може відбутн ся за яких десять днів.

Ув'язнене українських делегатів в Бесарабі.

Одеса, 25. червня 1918.

Румунські власти ув'язнили в Акермані українських державних делегатів полковника Черепанова і його заступника.

Кільман уступить?

Львів, 27. червня 1918.

На однім з останніх засідань німецького парламенту виголосив д-р Кільман промову, в якій зобразив сучасне політичне положення Німеччини. У своїй промові висловив ся державний секретар, що самі мілітарні успіхи не можуть довести до світового мира; до того потрібна конче ще й успішна дипломатична праця. Сей вислів викликав бурю в таборі німецьких консервативів і всенімців. Щоби поправити вражінн своїх слів, промовляв д-р Кільман передумав в німецькнм парламенті вдруге, а до того вяснював змісл його промови державний канцлер гр. Гертлінг. Однак обі ті додаткові промови, замість поправити, тільки погіршили положеннє. Додатковими заявами не вдоволили ся праві партії парламенту, а ліві, що доси стояли за д-ром Кільманом, відступили від него, бо бажали, щоби первісний зміст промови д-ра Кільмана остав ся незмінений.

Праві парламентарні партії домагають ся рішучо уступленн д-ра Кільмана. Трудність тільки в тім, що Німеччина бідна на політичні таланти і знайти відповідного керманіча німецької заграничної політики в теперішню пору — діло не легке.

Отворенє польської державної ради.

Львів, 27. червня 1918.

Дня 24. с. м. отворено польську державну раду в присутности представників Німеччини і Австро-Угорщини. Іменем регенційної ради кн. Любомірський відчитав престолоїну промову. На маршалка державної ради покликано Франца Пуласького. Друге засіданнє скликано на 26. с. м., президент міністрів д-р Стечковський виголосив програмову промову іменем правительства. Група польських „державників“ під про-

водом Студніцького заповіла різку критику дотеперішнієї діяльности варшавського правительства.

Процес проти польських легіонерів.

МАРМОРОШСЬКИЙ СИГОТ. (Таб.) На розправі дня 20. с. м. переслухано поручника легіонів Северина Реховіча, який від 9. лютого 1913 р. правив господарським урядом правої артилерії в Кімани. Дня 15. лютого одержав приказ спалувати магазин і виїхати в сторону Валяви, де буде трен артилерії. Між річани була також каса; кілько було в ній грошей, не знає. В казармах офіцери піхоти оповідали, що хотіли перейти через границю, але їх заатаковано.

Поручник лег. Стан. Верхіцький зізнав, що не складав присяги і не чув ся в обовязку. Думає, що ходить о нічні вправи. По ув'язненню чув розмову офіцерів про перехід до Мусніцького.

Хорунжий лег. Каз. Громчакевич був двічі заприсяжений, рав на Регенційну Раду, як представника будучого польського короля. Взяв участь в поході не знаючи, що ходить о рух проти ц. і к. сружній силі і думає, що се тільки вправи. Від майора Загурського одержав приказ: безуслівний спокій, ніякого опору, а на жадане аложити оружє.

Вкінці переслухано лікаря лег. д-ра Леопольда Рудку, який зі штабом трену машерував до Садагури, де його пімано.

Дня 21. с. м. переслухано капітана лег. Володимира Лапіцького, команданта першої і другої батерії гаубіц. Кажє, що видав наказ стріляти і кричати підчас воходу. Підчас походу чув детонацію як від ручного гранату або міни. Думає, що се нічні вправи дня успокоєня умів по берестейській мирі. Правду, о що дійсно ходило, довідає ся що йно від австрійських жовнірів. Поручник лег. Маріан Срочинський, одержав 15. лютого від кап. Лапіцького приказ: алярн, забрати з собою 4 гармати, для кожної по 60 знарядів, колюнни мають стояти в південно-західній часті Валяви. Обжалований ще й нині думає, що легіони будуть віддані польській оружній силі. Вкінці переслухано санітарного хорунжого Кароля Піра.

Дня 22. с. м. зізнавали хор. Ян Срочинський, підхор. Вільгельм Шопп і хор. Ян Хробак подібно як попередні.

Дня 23. і 24. с. м. зізнавали хор. Адам Пашковський, пор. Густав Рудзкий і пор. д-р Станіслав Вальтер і не буди по їх думці поінформовані про цілє походу. Хор. Пашковський думає, що в Роші по мирі берестейськнм панує невдоволеннє, і що легіони висилаєт ся проти сил російських відділів, які хотять далі бороти ся проти осередних держав. Рудзкий думає, що ходить о нічні вправи, а суперечність в своїх зізнавах що до переходу легіону до війск Мусніцького поясняє тим, що поодинокі факти подаєт у вступнім посту-

пованню є згідні з правдою, а не годять ся тільки що до хронологічного упорядкованн. Обжалований перечить, начеб він дав своїм жовнірам на власну руку приказ зробиити ужиток в оружє. Поручник Вальтер вважає похід легіонів демонстрацією проти берестейського мирового договору; про перехід артилерії, на його думку, не могло бути й бесіди з чисто технічних причин, які були наслідком недостачі коней.

Італійські наступи відверто.

ВІДЕНЬ, 26. червня (Таб.) Урядово:

На боєвищі на захід від Аджі в останніх днях внов значнійша боєва діяльність. На гірських хребті Zugna відбити ми сильні вивади, які слідували по натальнім гарматнім огню.

На високоріані Асіаго, також між Brentono і Півною вчорашній день мнув значно спокійнійше. Дуже завзяті бої дня 24. с. м. скінчили ся цілковитою невдачою Італійців, яку можна було пізнати по тім, що в областях, за які найбільше борено ся, на Асольоне і на Монте Пертіка, наші віддіди, які йшли за ворогом, опанували значні відтинки його передньої лінії. Так завдяки хоробрости наших війск, які били ся в непереможноу силою розбили ся кроваво усі змаганн Італійців, аби відискати терен, втрачений 15. с. м.

В області граулі маршалка Боревича нічого особливого.

Бої на Заході.

БЕРЛІН, 26. червня. (Вольф) Урядово:

Група кн. Рупрехта: На південь від Скарпи Англіїї сьогодні рано пішли на широкіх відтинках до наступу. Під Feuchy і Neuville-Vivasse відверто їх в противаступі.

Група нім. наст. прест.: Між Аврою і Марною відживала хвилями боєва діяльність. На захід від Фазі в боротьбах на передполях здобули ми французські кулемети. Ворожі наступи на півн.-захід від Chateau Thierry відверто.

Група кн. Альбрехта: На північ в'д каналу Рен Марна баварська кресса оборона вдерла ся до французських становид на півн.-захід від Ватте і вертаючи привела 2 офіцерів і 40 жовнірів як бранців.

НОВИНКИ.

Львів 27. червня 1918.

— Зєдинений Комітет „Діти на село“ устроєє в суботу 20. с. м., збірку на вулицях Львова в тєсен убогих дітей. Просимо, щоби пані і паночки, які зможуть не відмовити при тім своїй помочі, явили ся в п'ятницю о год. 4. по пол. в комнатах Марійського Тов. Пань, вул. Влххарська ч. 11, II. пов., по пушки, віднаки і агітмації, а нашу суспільність просимо о лєк-

Нові книжки і видавн.

Юліан Охримович. Наретний нервє розвитку української національно-політичної думки в XIX. столітті. Частина I. (Від початку XIX. століття до Михайла Драгоманова). Вид. „Серп і Молот“. Київ, 1918, ст. 140, 16^с. Ціна 2 карб.

Праця Ю. Охримовича складала ся з відчитів, написаних рік перед революцією й призначених для нелегальних укр. студентських громад у Києві і Москві. Тепер видавництво „Серп і Молот“ видає її відчити окремоу книжечкою, маючи на увазі брак подібної праці в укр. літературі. Складаєт ся брошура ті вступу й семи розділів. I-й розділ трактує про стан укр. національної думки на Лівобережжю в перших чотирьох десятиліттях мин. віку, II-й говєрить про те саме на Правобережжю, III-й про Галичину, IV-й про Кирило-Методіївців, V-й про Шевченка, VI-й про розвиток укр. національної думки від 60-х років до Драгоманова, VII-й про Драгоманова.

Очевидно брошура не вільна від помилок, недоглядів і пропусків. Автор у передмові сам до цього признаєт ся, оправдуючи ся усіми умовами, в яких писав своєю роботу (брак потрібного матеріалу, неможливість користати в галицьких бібліотеках, тощо). Та не вважаючи на всі промахи брошуру Охримовича можна рекомендувати всім тим землякам, що слабо знакоми з історією нашого національного відродженн. Особливо можна поручити останній розділ, який належить до найкращих в брошурі. Автор видко познакомив ся з творами Драгоманова з основнійше, а не черпав свої відомости з другої чи третьої руки. Характеристика поглядів Драгоманова і їх розвитку влучна й зовсім справедлива. В. Дерошанко.

Д-р Дмитро Донцов. Шістнадцять лєтєжє Україн і Росії. Київ 1918. Стор. 24. Ціна 1 карб. 25 кол.

Є се відчит автора, виголошений 17. звітнн с. р. в Києві. Провідна думка відчиту отє:

„Будувати незалежність нашої молодой держави, відкидаючи всяку федерацію чи економічне зближеннє з Росією, відкладаючи на бік всяке опертє до якої будь з воюючих груп, спираючи ся на активну поміч кожної держави, котра в даний момент готова боронити інтегральность републики проти замахів зі сторони Росії — ось має бути наша політична програма“.

Д-р Іван Мандичевський. Слово в п'яву Ігореві. (1188 р.). Літературна реконструкція. У Львові 1918. Стор. 96 вел. формату.

В „Заздалегіднім Слові“ автор пише:

„Слово о п'ялку Ігореві“ зістало з останнє складенє під весну 1188 р. на Чернигівщині, через незнаного нам ратая мужика, людину дуже світлу, на грунті простонароднім українським, з деякою літературною закраскою церковною. Мова, якою „Слово“ зістало написане, була чиста простонародна стара українська („київсько-чернигівська“), з винятком перших семи рядків складених у старій (священній) мові тих отруйник (днє рд. 350/1: „в трудом змішанє“) оповістей. Провідною ідеєю „Слова“ є страшний свідомий докір князям за безпастанні сварки поміж ними, та спроваджуваннє ворогів („половців“) на землі Руську („вітчину“); і конча потреба самооборони для ратая мужика. Зверненє оно при тім з цілоу силою проти Олєговичам, котрих головним представником був тоді яєраз Ігор, князь Новгородє сєверського („на Чернигівщині“). Велич роєвних почуваннєв патріотичних, на кожному кроці журливість о своєю „співцеві“ дорєгу вітчину українську, та вказуваннє на грізні не-

безпеки, і на потреби з'усилів над зкупленнєм потрібної помочі проти ворогам, в обороні Руської землі, — ось що визначає круг думек співця і цілу його пісню. У сій подобі, яка виявила ся повище в „обновленім Слові“ она не наспідо до нас; се видно з залученого „Передруку II.“ Слово о аяку Ігореві наспідо дема цілком знищенє: зовсім понсовано його первісну мову, порозбивано на кусні та порозметувано по чужих містах його будову, так же ніхто не знає аї його первісного строєв, аї пісеньної форми, аї його мови, аї його сєраднєшого змісту в льогічно й історично повній оповітн“.

Сєвою задачею вважає автор подати реконструкцію „Слова“, яка приближала бытєвір до первісної — на його думку — форми. Про вартість помислу і його виконаннє повинні забрати голос спеціалісти.

Матеріали до української етнографії. Видєєтєнографічна комісія Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. Том XVIII. Ст. 276, 8^с. Ціна 4 кар. Зміст: 1) Д-р Ів. Фраєво, Мов вігнїська хата. Ст. 1—4. — 2) Народна пожива в Галичині. Ст. 5—85. (Описи народної поживи в Горлицькнм пов. О. Яворського; в Драгобицькнм А. Чачули; в Турчанськнм Д. Величківича; в Надвірнянськнм А. Онищука; в Косівськнм Б. Заклинського; в Снатиськнм Ів. Голубовича; в Скалатськнм П. Кєненка). — 3) Петро Шехирек Доєвнєв, Родили і хресини на Гуцульщині. Ст. 86—122. — 4) Федір Коломийченко, Сільські звичаї в Чернигівщині. Ст. 123—141. — 5) Ф. Коломийченко, Різдвяні обряди в Чернигівщині. Ст. 142—154. 6) Олєксє Рівецький, Парубочі й дівочі звичаї в селі Андришівцї на Полтавщині. Ст. 155—189. — 7) 30^с Андріяшівцї на Полтавщині. Ст. 189—199. — 8) М. ки сільської молодіжї на Україні. З пиверів М. Дижарева. Ст. 170—275. (Парубоча громада. II. Вулиць. III. Вечерини й досвітки. IV. Силажи)

„СВОБОДА“

популярний тижневик, виходить кожної суботи; дає повний огляд нашого сучасного національного життя і всесвітніх подій. Окремі сторінки тижневика присвячені господарці воєнного часу. Кожде число містить інтересний фейлетон. — Цілолітня передплата вносить 10 піврічна 5 К., квартальна 2 К. 50 с.

До Всех. Духовенства! Чи селяни Вашої паролі знають, що одним з найліпших способів осяяності в житті забезпечення родини є забезпечення життя в одиницях Українським Товаристві взаємних забезпечень **Карпаті** у Львові, вулиця жите і ренти **Карпаті** Руська ч. 18. В народнім інтересі лежить, щоб ідея життєвого забезпечення прийняла ся серед нашого селянства. Від нашого патріотичного духовенства залежить, щоби кожда новонароджена дитина була обдарована життєвою поліцією „Карпаті“ Міс. с. 7-2

ПОДЯКА.

До п. к. австрійського військового фонду від і сиріт в Станиславові.
Одержавши від Хвального фонду суму на яку забезпечила я свого бл. п. Мужа, почувалось до обов'язку висказати сшою безмежною вдячністю і горячу подяку за се велике добродійство яким для мене і моїх осиротілих діточок в нашій теперішнім тяжким положенні, по страті найдорожшого Мужа і Батька є одержана сума.

Рівночасно почувалось до великої вдячності зглядом Звертності громадської нашого села, котра своїми добрими радами зуміла мене переконати і спонукати до заключення забезпечення в воєнній позичці.

Пацків дня 7/6 1918

Палагія Циганюк.

Ми звертаємось з подякою до Хвального фонду і признаємо, що виплата дійсно наступила незвичайно скоро, точно і без ніяких труднощостей, а переконавшись о хосенності забезпечення в воєнній позичці, можемо його сміло поручити нашим громадам, щоби заохочували до него як найбільшу скількість своїх селян.

Василь Дубицький
начальник громади Пацкова.

1331

ПОДЯКА.

Неумолима смерть забрала нам нашого мемуалолога Мужа і Батька. В тім тяжкім, хотяй давно сподіванім горю — для найбільшньої рани, великою вірадою було спочуване, заявлене ширшими кругами українського громадянства, впливаюче в признання заслуг праці його для рідного народу. Передовсім складаємо найсердечнішу подяку за устроєне похорону Сьят. Надвірній Раді і Дирекції „Народної Торговлі“. Всех. Духовенству з особли. мітратови Андрееви Білецькому і кривошаничови о. Василю Давидякови за відправлене похоронів. Високопов. Панам Питомцям духовної семінарії за похоронний спів, Вар. о. проф. Александр Стефановичеви за теєлі, повні гарячого чувства і заслуженої пошани для Покійника пращальні слова п. Антонови Охнішеви урядникови „Народної Торговлі“ за ширі заходи коло устроєня похоронів і взагалі всім Громадянам, що своєю участю в похоронах заявили свою честь його памяті.

Беата Мичасва жінка, Володимир Ничай син, Михайлиня Колодницька донька Омелян Колодницький вать, Дантро, Меланія, Омелян внуки Колодницьки. 1356

НАД СЛАНЕ.

Д-р М. Віктор

лікар і дентист

у Львові, площа Шарієвська ч. 7.

ординус від 9—1 і від 3—6.

Відає виконання протез, корон і містків з білих зубів в золоті.

Для приїжджаючих без страти часу.

1349 1-2

ЛІКАР
Д-р В. ЯНОВИЧ
верну і ординус в Станиславові (дім п. Хованця коло пошти). 1325 4-15

Д-р СТЕФАН БРИКОВИЧ
відчинив 1251 9-30
адвкатську канцелярію в Тернополі.

ДЕНТИСТ
Д-р Ф. ГРУБЕР
Станиславів — Бельовського ч. 8.
Техніка в золоті, платині, кавчуку. 1098 13-20

ОГОЛОШЕННЯ.

ГРИСІК віддаловий до митя лица замість мид по забілою і забілою шкуру, пакег 1 20 К в пучку 3 К. Силь кулеса забілою і забілою шкуру 80 с. пакег. Шапони до митя волоса. Перфурерія. — С. ФЕДЕР, Львів септисьня 7. — Увага: В своїх власних інтересах прошу уважати на фірму і ч. доми 7. 498а 1:8-7

Потрабую вправного інструктора на цілий рік для двох класів, одного приготують до 5 і 6 класів, другого до 3 і 4 класів гімназії. Голосити після уяви. Зголосити на адресу: о. Лозинський, Протесеса, п. Журавлю. 1360 1-2

Потрібно зараз жешчани з ідеалістичного дому — найраше відва по свідчанню — до похован в малім господарстві доповіді на селі. Зголосити з поданням вимог просити ся слати до: З. Віницька, Віницька п. Товмач. 1353

П. Ноци, учитель в Цієній п. Букачівці, пошукує ученика учительського семінарія або середніх шкіл на час ферія від 1. липня до 11. серпня 1918 до 3-х днів народних шкіл. Платя після уяви. 1:64

Учитель бли. прайке лекцію на селі — найраше в горях. Зголосити: М. Галдак, Др. Гобч. 1318 4-5

Дамський іршавець отворити в м.сточку, у сьвідній Галдачівці, робитиє. Прошу пробажати місце в котрім висточку нема крадця. Адреса: Крадець, Львів, Шарієвська 5, партер. 1392-2

Гімназист — дуже добрий ученик — глядіть зараз лекції на селі. Зголосити до Адміністрації „Діла“ Відачівський студент. 1345 2-2

Впов. Невонля Лехова, вдома по бл. п. о. Ілєфті, вольєть ласково подати свою адресу до Ур. парох. Княже в. Золочева. 1:50 2-3

Вправної машиністки до машини „Mercedes“ бухгалтерії і маніпуляції потрібне зараз **Князь Союз для збуту худоби** у Львові, Ожолінських ч. 15 — власноручно писані подання претенгій приймає Дирекція кожного дня до 12 ої рано. 1358 1-3

Ізза браку знаємств пошукує Українець 33 літ, судовий урядник, академ. образований, (стоїть перед судейським авансом) милу товаришку жити до 28 літ, з добрим серцем і характером, з посагом (в власній інтересі, бо пенсія не вистарчає на надзвичайні видатки). Серйозні відозви з фотографією прошу слати до адміністрації під шифром „гармонія“. 1393 3

Двоє малих дівчат до ломаня газет і одного ученика до прагтики з укінченню б. класою зидловою або 2. класою гім., замешкалих у Львові, прийме арукарня „Діла“, Львів, Ринок ч. 10 П. пов.

„СИМОНІЯ“

Фабричка дієтичних виробів і додатків до печива в Краківі вул. Шляк ч. 59 поручає свої вироби мар-и „Сидонія“ а є: **ТОРТИ БАБКИ** варшавські в різних відмінах, **МЕДОВИК** як також овочеві **ГАЛЯРЕТКИ** з кількоча чотирь смаках. Висилаєть ся на поштовцю так поштою як і авіаційною. Для П. Т. кулече відповідний рабат. Цінники вишлать і прийме замовлення **АЛЬФРЕД К. ГАМІЛЬ,** генеральний заступник в Австро-Угорщині **Я ОСЛАВ.** 1338 1-12

Хто знає
де знаходиться **Дмитро Паславський,** гімназійний професор в Збіржж, який служив при 95 вальє піхоти — вольєть ласково написати на адресу: о. Михайло Паславський, ц. і к. полєний курат, Герякович ц. рижанковичі, Галичина. — Завердони галєтє прохую передрукудати се оголошенє. 1322-4-4

XXXVII. Загальні Збори
Товариства Задаткового, стоваришеня, зареєстрованого з обмеженою порукою п'ятикратною в Яворові
відбудуть ся дня 9. липня 1918 в льотати Товариства.
На случай неповного комплекту відбудуть ся того-ж дня о год. 2 йй.

- Порядок днівний:**
1. Відчитанє і принятє протоколу з послідних Загальних Зборів.
 2. Звіт Дирекції в діяльності і замкненя рахунків за рік 1917.
 3. Звіт комісії ревізійної і внесенє на уділенє Дирекції абсолютної в діяльності і рахунків за 1917 р.
 4. Розділ вису за рік 1917.
 5. Вибір комісії ревізійної на рік 1918, а то: трох членів і їх заступників по мысли §. 49. статута.
 6. Затвердженє ухвали Дирекції і Ради Надзираючої в справі пристулєнє Товариства в члени з уділом 10 000 К. до центральної організації при Банку земельнім.
 7. Відчитанє звіту з переденої ревізії відпоручником красавого Зайаку стоваришеня зарібкових і господарських.
 8. Внесенє членів, відносячі ся до інтересів Товариства в формі резолюцій до Ради Надзираючої або Дирекції Товариства.
- о. Лев Авєицький о. Омелян Крайчик
голова Ради Надзир. секретар Ради Надзир.
- Увага: Вступ на саяю лиш аз виказанєм ся книжочки уділової на квоту що-найменше одного повного уділу. 1353

ПОЗІРА! Хто хоче бєа учителя научити ся по місяцєк, най замовить собі українсько німецький

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (5-те побільшенє виданє зі словарцем). Ціна К 3 —, а почтовою оплатою К 3:50. — Васильє лише за готівку. Замаєленя і гроші прошу присилати на адресу: А. ОКПИНЦІ, Львів, вул. Калєцька ч. 4.
Увага: Сей Самоучок уложений п. сля випробованого вже способу изученя! Важно для у-чєнєля уділюючи початків німецької мови, як також учєнєля і приготавлюючи ся до устних іспитів. 609А 48-7

ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО „УКРАЇНСЬКА КНИЖКА“

- Редактор: Антін Крушельницький.
- II. Серія: Народна бібліотека:
1. Одарка Романова: Пан та чабан. Казка, 17 ілюстрацій Олєви Кульчицької 1:80 К
 2. Іван Крип'якевич: Шляхами слави українських князів, з ілюстраціями Олєга Лощєва (друкуєть ся).
 3. Гр. Квітка-Основ'яненко: Паревитополь, оповіданє, 14 лист. Микити Вихора 1:00
 4. Володимир Гнатюк: Бабинський син в Америці, вибр українських народних казок, 40 ілюстрацій Юліана Панькевича (друкуєть ся).
- III. Серія: Літературна бібліотека
1. Антін Крушельницький: Рубають лів повість у двох томах на гудульських мотилах, ілюстрація на окладці Олєви Кульчицької 1500 К
 2. Антоній Чайковський: Побратими, історична повість з часів Сагайдачного, ілюстрація на окладці Олєви Кульчицької, з портретом автора 700
 3. Петро Карманський: Al fresco, віршована проза (сагири на воєнні теми) (друкуєть ся).
- Замовленя приймають:
1. Союзний базар, Львів, Руська 20.
 2. Книгарня тов. Шевченка, Львів, Ринок 10 і всі книгарні. 134 26-7